

Confession is the essential part of repentance; and the more one confesses, the more praiseworthy he is.

THIS WEEK'S TORAH PORTION:

Nasso (אָנש | Take up)

Torah: Numbers 4:21-7:89

Haftarah: Judges 13:2-5

Gospel: John 11:1-54

Confession and Repentance

The Torah commands us to confess our sins and repent from them. Sin is transgression of the Torah's commandments. When we sin, we are not to remain in the sin, nor are we to passively accept the fact that we are sinners. The LORD commands us to strive against sin. We must humble ourselves to confess the sin and then turn away from it. Even the smallest sin should be confessed. Confession should be made privately, but audibly, directly to God. King David says, "I acknowledged my sin to You, and my iniquity I did not hide; I said, 'I will confess my transgressions to the LORD; and You forgave the guilt of my sin. Selah'" (Psalm 32:5). John the beloved disciple says, "If we confess our sins, He is faithful and righteous to forgive us our sins and to cleanse us from all unrighteousness" (1 John 1:9). The Chofetz Chaim explains the obligation of confession and repentance as follows:

A sinner should turn back from his sin, and should confess his misdeed before God as Scripture says, "When a man or woman commits any of the sins of mankind, acting unfaithfully against the LORD, and that person is guilty, then he shall confess his sins which he has committed" (Numbers 5:6-7). This means an avowal in words before the blessed God. He is to say from the depths of his heart, "I beseech You HaShem: I have sinned, done wrong, and acted criminally before You. This-and-this I did (and he is to describe the sin in detail); and here I have regretted my deed and become ashamed of it. Never will I go back and do this thing again." The main element is remorse in the heart, in truth, over the past; and one must take it upon himself not to do such a thing ever again. Confession is the essential part of repentance; and the more one confesses, the more praiseworthy he is. (Chofetz Chaim)

The Torah links confession and repentance together: "He shall confess his sins which he has committed and repent." Confession is the first step toward repentance. When John the Immerser called Israel to immerse as a sign of

Belijdenis is het essentiële gedeelte van berouw; en hoe meer men belijdt, hoe prijzenswaardiger men is.

TORA GEDEELTE VAN DEZE WEEK:

Nasso (אָנש | Neem op)

Thora: Numeri 4:21-7:89

Haftara: Rechters 13:2-25

Evangelie: Johannes 11:1-54

Belijdenis en berouw

De Tora gebiedt ons van onze zonden te belijden en ons ervan te bekeren. Zonde is overtreden van de Torageboden. Wanneer we zondigen, moeten we niet in de zonde blijven, noch passief het feit accepteren dat we zondaars zijn. De HEER gebiedt ons van tegen de zonde in te gaan. We moeten onszelf vernederen om de zonde te belijden en ons er vervolgens van afkeren. Zelfs de kleinste zonde zou moeten beleden worden. Belijdenis zou privé moeten gebeuren, maar hoorbaar, rechtstreeks tot God. Koning David zegt: "Ik bekende mijn zonde aan U, en mijn ongerechtigheid verborg ik niet; ik zei: 'ik zal mijn overtredingen aan de HEER belijden, en U vergaf de schuld van mijn zonde. Sela (Psalm 32:5) Johannes, de geliefde discipel, zegt: "Als wij onze zonden belijden, is Hij getrouw en rechtvaardig om ons onze zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid." (1 Joh.1:9) De Chofetz Chaim verklaart de verplichting van belijdenis en berouw als volgt:

Een zondaar zou zich van zijn zonde moeten afkeren, en zijn misdaad voor God belijden zoals de Schrift zegt: "Wanneer een man of vrouw een van de zonden van de mensheid begaat, zich daarmee trouweloos tegen de HEER gedraagt, en die persoon schuldig is, dan zal hij zijn zonden die hij heeft begaan belijden." (Numeri 5:6-7). Dit betekent een woordelijk erkennen vóór de gezegende God. Hij moet vanuit het diepst van z'n hart zeggen: "Ik smeek U HaShem: Ik heb gezondigd, verkeerd gedaan en misdadig vóór U gehandeld. Dit en dat heb ik gedaan (en men beschrijft de zonde in detail); en hier heb ik mijn daad betreurd en ben er beschaamd over geworden. Ik zal nooit meer terugkeren en dit opnieuw doen." Het belangrijkste element is de wroeging in het hart, in waarheid, over het verleden, en men moet zich voornemen om zoiets nooit meer te doen. Belijdenis is het essentiële gedeelte van berouw; en hoe meer men belijdt, hoe prijzenswaardiger men is. (Chofetz Chaim).

De Tora verbindt belijdenis aan berouw. "Hij zal zijn zonden belijden die hij begaan heeft en berouw hebben." (Num. 5:7) Belijdenis is de eerste stap naar bekering. Toen Johannes de Doper Israël opriep om zich onder te dompelen als een teken van berouw,

repentance, they came to be "baptized by him in the Jordan River, confessing their sins" (Mark 1:5). Yeshua's gospel message of the kingdom came with an imperative to repent. Most of Yeshua's teachings illustrate repentance. The first step of obedience to Yeshua requires a confession and renunciation of sin. The life of discipleship requires daily confession and repentance.

Confession should be made audibly in prayer to God, but it need not be made in front of others or to another person. It does not require an intermediary. In Judaism, penitents need not confess their sins to priests or rabbis.

Nevertheless, when possible, one should seek out a trusted brother or sister in whom one can confide, as James the brother of the Master says, "Confess your sins to one another, and pray for one another so that you may be healed" (James 5:16). Confessing transgression to a trusted friend and expressing deep remorse over the sin to another person introduces a level of accountability. Disciples of Yeshua can confidently carry out the commandment, confessing sins before God. We know that, thanks to the efficacious sacrifice of our righteous Messiah, our prayers of confession and repentance will always be received: "He made you alive together with Him, having forgiven us all our transgressions" (Colossians 2:13).

kwamen zij om "door hem te worden gedoopt in de Jordaan, onder belijdenis van hun zonden." (Marcus 1:5) Yeshua's evangelieboodschap van het koninkrijk kwam samen met een gebod van berouw te hebben. De meeste van Yeshua's leringen illustreren berouw. De eerste stap van volgzzaamheid m.b.t. Yeshua vereist een belijdenis en afstand nemen van zonde. Een leven van discipelschap vereist dagelijks belijden en berouw hebben.

Belijdenis zou hardop in gebed tot God moeten gedaan worden; maar het moet niet tegenover anderen of iemand anders gedaan. Een tussenpersoon is niet nodig. In het Jodendom moeten berouwvolle mensen hun zonden niet aan priesters of rabbijnen belijden. Nochtans is het aan te bevelen een betrouwbare broeder of zuster te zoeken, zoals Jacobus, de broer van de Meester, zegt: "Belijdt uw zonden aan elkaar, en bidt voor elkaar opdat u genezen moogt worden" (Jacobus 5:16). Een overtreding aan een betrouwbare vriend belijden en diepe wroeging over de zonde uitdrukken bij een ander, voegt er een element van verantwoordelijkheid bij.

Discipelen van Yeshua kunnen het gebod van de belijdenis van zonden met vertrouwen uitvoeren. Wij weten dat, dankzij het doeltreffende offer van onze rechtschapen Messias, onze gebeden van belijdenis en berouw altijd zullen aankomen: "Hij maakte u meelevend met Hem; toen hij ons genade betoonde voor alle misstappen." (Kolossenzen 2:13, Naardense)